

Arrest

nr. 103 189 van 22 mei 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 19 maart 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 februari 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 april 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 mei 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat N. VAN LOOY en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Guineese nationaliteit te hebben en geboren te zijn op 22 juni 1976 te Fria. U behoort tot de Peul etnie en u bent moslim. U bent opgegroeid in uw geboortestad en heeft er uw lagere en middelbare school doorlopen. In 1992 trok u naar Conakry om er een opleiding 'mechanica' te gaan volgen aan de universiteit. U zou deze opleiding beëindigen in 1998. U bleef na deze studies in Conakry wonen, maar ging regelmatig naar Fria om uw familie te bezoeken. In Conakry woonde tevens (N.D.) die als een soort van pleegvader voor u was. Na het behalen van uw diploma zocht u werk in Conakry. U vond ook een job en ging in 2003 aan de slag in een transportbedrijf waar u zich in de loop der jaren opwerkte naar een hogere functie. In 2005 huwde u met (O.D.). Samen kregen jullie een zoontje (N.) in 2009. In december 2011 maakte u kennis met (A.L.) toen u met uw zoontje in het park was. Jullie maakten kennis met elkaar en wisselden contactgegevens uit. Niet veel later besloten

jullie elkaar opnieuw te ontmoeten en uiteindelijk begonnen jullie een relatie met elkaar. Gezien de jonge leeftijd van (A.L.), en gezien het feit dat u gehuwd was, dienden jullie de relatie geheim te houden. Slechts enkele van uw vrienden waren op de hoogte van jullie relatie. Jullie zagen elkaar enkele keren per week bij uw vrienden. Midden februari 2012 vertelde (A.L.) u dat ze zwanger was en dat u de vader was. U raadde haar aan dit tegen haar moeder te vertellen wat ze ook deed. Hierop werd u door de ouders van (A.L.) uitgenodigd voor een gesprek. Samen met een collega ging u tijdens een weekend ook effectief langs bij de ouders van uw vriendin. U bood uw excuses aan en zei dat u uw verantwoordelijkheid wilde nemen en voor (A.L.) en het kind wilde zorgen. Uiteindelijk accepteerden de ouders van (A.L.) uw excuses. Ze gingen er eveneens mee akkoord dat u uw verantwoordelijkheid zou opnemen. Op 30 mei 2011 vernam u echter van een vriend dat (A.L.) was overleden nadat ze een abortus had willen laten uitvoeren. U was helemaal in paniek, wist niet wat te doen en besloot om twee dagen verlof te nemen. U ging diezelfde dag naar uw neef, en vertelde hem dat u naar de ouders van (A.L.) wou gaan. Uw neef raadde u dit echter af en zei dat u uw pleegvader (N.D.) moest contacteren. U belde vervolgens naar (N.D.) maar hij was al op de hoogte van wat er gebeurd was en zei dat de vader van (A.L.), die in het leger werkzaam is, naar uw woning was gekomen om vernielingen aan te brengen, om u te bedreigen en om uiteindelijk uw echtgenote mee te nemen. Uw pleegvader raadde u aan om zelf naar het commissariaat van Wadi Dara te gaan om uzelf te gaan aanmelden en om op die manier uw echtgenote vrij te krijgen. Diezelfde avond van 30 mei 2012 ging u dan ook naar het commissariaat. U vertelde wat er gebeurd was en nam de plaats in van uw vrouw in de cel. Tijdens de nacht van 30 mei 2012 op 31 mei 2012 werd u alweer uit uw cel gehaald, naar buiten gebracht en aan uw pleegvader overgegeven. Deze bracht u onder bij uw neef waar u onderdook. De advocaat van uw pleegvader kwam u op deze plaats opzoeken en vroeg u om uw versie van de feiten te geven. Hij vertelde u dat het aan u was om te beslissen wat u zou doen. Uit angst voor represailles van de vader van uw overleden vriendin besloot u dat het beter was om het land te verlaten. Uw pleegvader regelde dan ook uw vlucht uit Guinée via een smokkelaar. Op 31 juni 2012 verliet u met de hulp van de smokkelaar het land. Na een tussenstop te hebben gemaakt in Gambia kwam u vervolgens naar België waar u asiel aanvraag bij de bevoegde asielinstanties op 2 juli 2012.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk maakt dat in uw hoofd een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

U verklaart dat u bij een eventuele terugkeer naar Guinee represailles vreest door de vader van uw vriendin (A.L.) die overleden zou zijn na een abortus die ze zou hebben willen laten uitvoeren (zie gehoorverslag CGVS, p.6-7). Volgende opmerkingen moeten echter bij uw relaas gemaakt worden.

Vooreerst dienen enkele bemerkingen te worden gemaakt bij het beweerde verloop van uw relatie met uw vriendin (A.L.), alsook bij de vermeende omstandigheden waarin uw vriendin overleden zou zijn eind mei 2012. Zo verklaart u dat u (A.L.) zou hebben leren kennen op 24 december 2011 in een park, en dat jullie niet veel later een relatie begonnen zouden zijn (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Slechts enkele vrienden van u zouden op de hoogte zijn geweest van het bestaan van uw buitenechtelijke relatie (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Vervolgens zou uw vriendin u midden februari 2012 verteld hebben dat ze zwanger was waarop u haar verteld zou hebben dat ze dit tegen haar moeder diende te vertellen (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Haar ouders zouden u vervolgens bij hen geroepen hebben; echter, wanneer u gevraagd wordt wanneer u de ouders van uw vriendin hebt ontmoet, antwoordt u dat u er met een collega naartoe bent gegaan tijdens een weekend maar dat u zich de datum van de ontmoeting niet meer herinnert (zie gehoorverslag CGVS, p.10). Vervolgens wordt u gevraagd hoe deze ontmoeting verlopen is – aangezien de ouders van (A.L.) hoegenaamd niet op de hoogte waren van jullie relatie en gegeven het feit dat (A.L.) slechts 17 jaar was en bijgevolg nog minderjarig (volgens de Guinese wetgeving wordt men pas meerderjarig op 21-jarige leeftijd (zie informatie in uw administratief dossier)) – antwoordt u dat u verteld hebt tegen de ouders dat het u speet maar dat u uw verantwoordelijkheid wilde opnemen (zie gehoorverslag CGVS, p.10-11). U voegt eraan toe dat de ouders van (A.L.) uw excuses hebben aanvaard, alsook het feit dat u uw verantwoordelijkheid in deze zou opnemen (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Verder geeft u aan dat u uw vriendin bleef zien na de ontmoeting met haar ouders aangezien u uw verantwoordelijkheid zou en wou opnemen (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Gevraagd of de ouders dan niet wilden dat u met hun dochter zou trouwen, geeft u aan dat dit niet mogelijk was, aangezien u Peul bent en gezien de tradities, maar u verklaart verder dat de ouders ook dit aanvaardden (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Bovenstaande verklaringen over de (begripvolle) reactie van de ouders van uw vriendin (A.L.) – nadat ze zouden hebben vernomen dat hun dochter zwanger was – zijn enigszins moeilijk te rijmen met de vermeende agressieve reactie van haar vader gericht naar uw persoon nadat uw vriendin overleden zou zijn. Een vermeend overlijden waar u naar eigen zeggen bovendien niets

mee te maken heeft, en waarover uw kennis – wat betreft de omstandigheden waarin uw vriendin overleden zou zijn – erg beperkt te noemen is (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Wanneer u tijdens het gehoor immers gevraagd wordt waarom uw vriendin een abortus wou laten uitvoeren, antwoordt u dat u het zich ook afvraagt (zie gehoorverslag CGVS, p.11) wat toch vreemd is gezien uw eerdere verklaringen dat u steeds contact bent blijven houden met (A.L.) nadat ze zwanger was en nadat u had verklaard dat u uw verantwoordelijkheid zou opnemen tegen haar ouders. U geeft aan dat ze er u niets over verteld zou hebben ook al bleven jullie in contact (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Wat betreft de wijze waarop u **het overlijden van uw vriendin** zou hebben vernomen, alsook de **omstandigheden** waarin ze overleden zou zijn, zijn uw verklaringen **weinig overtuigend** te noemen. Zo verklaart u dat u het overlijden van uw vriendin zou hebben vernomen via een vriend die u de ochtend van 30 mei 2012 zou hebben gecontacteerd (zie gehoorverslag CGVS, p.7-8). Gevraagd hoe hij dan op de hoogte was van het overlijden, geeft u in eerste instantie aan dat hij in dezelfde buurt als uw vriendin woont (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Wanneer u vervolgens gevraagd wordt hoe hij het nieuws dan had vernomen, verklaart u nogal vaag dat hij lawaai hoorde en dat hij zo gehoord heeft dat uw vriendin was gestorven (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Gevraagd waar hij dat lawaai dan hoorde, verklaart u verder dat hij en uw vriendin burens zijn en dat ze ongeveer 100 meter van zijn huis woont (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Wanneer u vervolgens nogmaals gevraagd wordt hoe hij dan precies gehoord heeft dat uw vriendin overleden zou zijn, antwoordt u uiteindelijk dat u het niet weet en dat u denkt dat het via de burens was (zie gehoorverslag CGVS, p.8). Het is op zijn minst opmerkelijk te noemen dat u niet meer concreet en precies kan uitleggen op welke manier uw vriend het beweerde overlijden van uw vriendin zou vernomen hebben. Ook over de omstandigheden waarin uw vriendin overleden is kan u tijdens het gehoor niet veel vertellen. Zo weet u niet waar uw vriendin dan overleden zou zijn (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Wanneer u gevraagd wordt of u een idee heeft wie dan de abortus gewild zou hebben – uw vriendin of haar ouders – antwoordt u dat u het echt niet weet (zie gehoorverslag CGVS, p.11) wat zoals reeds gezegd enigszins vreemd is gezien de eerdere vermeende aanvaarding door de ouders van uw vriendin van het feit dat u uw verantwoordelijkheid zou opnemen, zelfs buiten het kader van een eventueel huwelijk. Verder weet u niet exact hoeveel maanden uw vriendin zwanger was op het ogenblik van haar vermeend overlijden (zie gehoorverslag CGVS, p.12), en weet u, zoals reeds aangehaald, niet wie het initiatief tot de abortus zou hebben genomen (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Anderzijds linkt u wel de beweerde uitgevoerde abortus aan de dreigementen van de vader van uw vriendin gericht aan uw persoon; u verklaart immers dat ze dood was door u en dat ze misschien denken dat u uw vriendin zou hebben gevraagd een abortus te laten uitvoeren (zie gehoorverslag CGVS, p.12) wat een loutere veronderstelling is van uw persoon aangezien u net eerder had verklaard dat u geen idee heeft wie het initiatief zou hebben genomen tot de vermeende uitgevoerde abortus. **Bovenstaande vaststellingen leiden ertoe te kunnen stellen dat uw verklaringen omtrent het verloop van uw vermeende relatie met uw vriendin (A.L.) – en meer bepaald omtrent de omstandigheden waarin uw vriendin overleden zou zijn – niet weten te overtuigen.**

Bovendien weet u verder niet helemaal te overtuigen wat betreft uw beweerde relatie met (A.L.). U verklaart tijdens het gehoor dat u (A.L.) Lama op 24 december 2011 zou hebben ontmoet, dat jullie niet veel later een relatie zouden zijn begonnen, en dat jullie elkaar zo'n twee à drie keer per week ontmoetten (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Desalniettemin is uw kennis over uw beweerde vriendin opvallend beperkt wat betreft enkele toch evidente aspecten. Zo verklaart u tijdens het gehoor wel de naam van haar vader te kennen, maar wanneer u gevraagd wordt wat dan de naam van uw vriendins moeder is, moet u het antwoord schuldig blijven (zie gehoorverslag CGVS, p.12), wat opvallend is gezien uw bewering dat u na de beweerde zwangerschap van uw vriendin over de vloer kwam bij haar familie, onder meer om uw excuses aan te bieden, die bovendien aanvaard werden door de ouders van uw vriendin, zoals u verklaart voor het CGVS. Verder wordt u tijdens het gehoor eveneens gevraagd wat uw vriendin deed in het dagelijkse leven, aangezien ze minderjarig was, waarop u antwoordt dat ze nog naar school ging (zie gehoorverslag CGVS, p.9). Gevraagd naar welke school ze dan ging, moet u echter het antwoord schuldig blijven (zie gehoorverslag CGVS, p. 9) wat eveneens vreemd genoemd kan worden in het licht van uw bewering dat u uw vriendin toch twee à driemaal per week zag gedurende de periode dat jullie een relatie hadden. Tijdens het gehoor wordt u eveneens gevraagd of uw vriendin nog broers of zussen had waarop u antwoordt dat u enkel weet heeft van een jongere broer, maar dat u niet weet of ze er nog andere heeft wat evenmin overtuigend overkomt. Het meest frappante is echter uw wel **erg beperkte kennis** over de **vader van uw beweerde vriendin**. Deze beperkte kennis is erg frappant te noemen gegeven het feit dat u uw vrees in uw land van herkomst voornamelijk situeert ten opzichte van deze man die volgens uw verklaringen een hoge militaire functie zou bekleden (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Wanneer u later tijdens het gehoor bevestigend gevraagd wordt of de vader van uw vriendin deel uitmaakte van het leger, antwoordt u nogal weinig overtuigend dat uw vriendin dit zou gezegd hebben en dat u dus denkt van wel (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Gevraagd

wat u meer kan vertellen over de vader van uw vriendin, antwoordt u dat u enkel weet dat hij in het leger zit (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Gevraagd of u er iets meer over weet, antwoordt u van niet (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Wanneer u vervolgens gevraagd wordt welke functie hij dan had in het leger, antwoordt u opvallend genoeg dat u het niet weet omdat u er geen interesse in had (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Gevraagd naar de plaats waar hij dienst deed, moet u eveneens het antwoord schuldig blijven (zie gehoorverslag CGVS, p.13). Dat u helemaal niets meer weet te vertellen over de vader van uw vriendin dan het gegeven dat hij in het leger is, doet enigszins afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen, net zoals uw eerder beperkte kennis over uw beweerde vriendin (A.L.) zelf.

Voorts dient volgende bemerking te worden gemaakt betreffende uw beweerde 'aanvaring' met de Guineese autoriteiten. U verklaart immers dat de vader van uw vriendin naar uw woning zou zijn gekomen op 30 mei 2012, en dat hij uw echtgenote zou hebben meegenomen – aangezien u niet aanwezig was – om ze vervolgens over te brengen naar het politiecommissariaat van Wadi Dara (zie gehoorverslag CGVS, p.6-7). U verklaart dat u zich diezelfde dag nog bent gaan aanmelden in datzelfde commissariaat waarop uw echtgenote werd vrijgelaten, en u werd opgesloten (zie gehoorverslag CGVS, p.13). Gevraagd of er dan een klacht tegen u was neergelegd, antwoordt u dat u het niet weet (zie gehoorverslag CGVS, p.13), wat enigszins vreemd is in het licht van uw latere verklaring dat u nadien zou zijn bijgestaan door de advocaat van uw 'pleegvader' (zie gehoorverslag CGVS, p.14). Tijdens het gehoor wordt u eveneens gevraagd waarom men u eigenlijk wou opsluiten waarop u antwoordt dat u het in feite niet weet maar dat u gewoon de plaats van uw echtgenote hebt ingenomen (zie gehoorverslag CGVS, p.13). U verklaart verder dat u de volgende nacht werd meegenomen uit uw cel en dat u door een politieman werd overgedragen aan uw 'pleegvader' die u buiten opwachtte in het gezelschap van een man in uniform (zie gehoorverslag CGVS, p.14). Gevraagd hoe uw 'pleegvader' dit had kunnen regelen, moet u het antwoord schuldig blijven (zie gehoorverslag CGVS, p.14), alsook op de vraag naar de identiteit van de man die mee was gekomen met uw pleegvader (zie gehoorverslag CGVS, p.14). Redelijkerwijze mag toch verwacht worden dat u meer zou kunnen vertellen over de reden van uw kortdurende opsluiting, alsook over de wijze waarop u zou zijn vrijgelaten (zie gehoorverslag CGVS, p.14). Ook deze vage en weinig overtuigende verklaringen ondermijnen verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Tot slot legt u volgende documenten neer ter staving van uw asielrelaas. Zo legt u uw Guineese geboorteakte voor ter bevestiging van uw identiteit. De geboorteakte die u voorlegt, bevat geen enkel objectief element (foto voorzien van een stempel, vingerafdrukken, handtekening, biometrische gegevens) waarmee bewezen kan worden dat u wel degelijk de persoon bent die door dit document wordt bedoeld. Dit is dus geen bewijs van uw identiteit, het vormt hoogstens een zwakke aanwijzing. Aangezien uw relaas over het geheel genomen niet geloofwaardig genoeg is, kan het Commissariaat-generaal uw identiteit niet als bewezen beschouwen enkel op basis van uw verklaringen en dit document. Verder legt u een krantenartikel voor, dd. 27 september 2012, uit de krant 'L'indépendant', waarin melding wordt gemaakt van een zekere (N.D.) – volgens uw verklaringen uw 'pleegvader' – die het slachtoffer is geworden van een brutale aanval op zijn huis waarbij tevens geld en andere zaken werden gestolen (zie administratief dossier). Tijdens het gehoor voor het CGVS linkt u deze gebeurtenis aan uw problemen die u zou hebben gekend met de vader van uw beweerde vriendin in uw land van herkomst; u verklaart dat de vader van uw vriendin achter deze brutale aanval zou hebben gezeten (zie gehoorverslag CGVS, p.4). In het door u voorgelegde krantenartikel is echter geen enkele verwijzing naar uw persoon terug te vinden of naar de problemen die u zou hebben gekend in Guinée; noch uw naam, noch uw beweerde problemen worden in het betreffende artikel vermeld. Integendeel, aan het eind van het artikel wordt zelfs melding gemaakt van een tweede gelijkaardige brutale overval diezelfde nacht in een huis in de buurt die waarschijnlijk is uitgevoerd door dezelfde daders zodat er eerder sprake lijkt te zijn van een vorm van banditisme dan van een wraakactie uitgevoerd door de vader van uw vermeende vriendin zoals door u verklaard voor het CGVS (zie administratief dossier). Dit door u overhandigde krantenartikel slaagt er bijgevolg niet in de geloofwaardigheid van uw asielrelaas te herstellen. U legt eveneens enkele documenten neer, gerelateerd aan uw professionele activiteiten in uw land van herkomst, maar ook deze kunnen om evidente redenen de hierboven gemaakte pertinente opmerkingen niet wijzigen.

Wat betreft de algemene situatie in Guinee kan nog het volgende worden opgemerkt :

Guinee werd in 2012 geconfronteerd met interne spanningen, geïsoleerde en sporadische daden van geweld en andere vergelijkbare daden. De Guineese veiligheidstroepen hebben inderdaad de mensenrechten geschonden, naar aanleiding van betogingen met een politiek karakter. Er zijn nog steeds spanningen voelbaar tussen de regering en bepaalde oppositiepartijen. De overgangsperiode die normaal had moeten eindigen met de organisatie van parlementsverkiezingen binnen een termijn van 6 maanden blijft eindeloos duren. Het is echter aan de verschillende politieke

spelers om ervoor te zorgen dat er aan alle voorwaarden wordt voldaan om de overgangperiode te voltooien en de organisatie van parlementsverkiezingen mogelijk te maken in een rustig klimaat.

Artikel 48/4 §2 van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat ernstige bedreigingen van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict beschouwd kunnen worden als een ernstige schending die aanleiding kan geven tot de toekenning van het statuut van subsidiaire bescherming. Uit de bovenvermelde informatie blijkt dat Guinee niet wordt geconfronteerd met willekeurig geweld en men dient er eveneens op te wijzen dat er geen gewapende oppositie is in het land. In het licht van al deze elementen is er momenteel in Guinee geen gewapend conflict of een situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2 (zie informatiefarade van de landen, SRB "Guinee: Situatie op het gebied van de veiligheid", september 2012).

Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen maakt u geenszins aannemelijk dat in uww hoofde een "gegronde vrees voor vervolging" zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een "reëel risico op het lijden van ernstige schade" zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/3 van voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: vreemdelingenwet).

Aangaande de datum van de ontmoeting met de ouders van (A.L.) stelt verzoeker dat deze ontmoeting plaatsvond kort nadat (A.L.) verzoeker en haar ouders – op zijn aanraden – op de hoogte bracht van haar zwangerschap. Verzoeker heeft de omstandigheden van deze ontmoeting omschreven. Verzoeker wijst er verder op dat hij Peul en moslim is en dus van een andere cultuur dan (A.L.), waardoor zij niet met elkaar kunnen trouwen. Verzoeker stelt dat de ouders van (A.L.) furieus waren en dat er behoorlijk en lang gediscussieerd werd doch dat gelet op de omstandigheden en grote culturele verschillen, de ouders van (A.L.) in zekere zin opgelucht waren dat verzoeker bereidheid toonde om zijn verantwoordelijkheid op te nemen.

Betreffende het overlijden van (A.L.) merkt verzoeker vooreerst op dat hij zich hier niet aan verwachtte. Verder herhaalt verzoeker de omstandigheden van het overlijden ingevolge een abortus van (A.L.) zoals die hem bekend zijn. Betreffende het aantal maanden zwangerschap van (A.L.) stelt verzoeker dat hij niet anders kon dan verder te tellen vanaf het ogenblik waarop (A.L.) hem meedeelde dat ze zwanger was (midden februari 2012) en wijst hij erop dat in Guinee anders wordt omgegaan met en gesproken over zwangerschappen dan in België.

Wat betreft zijn relatie met (A.L.) wijst verzoeker erop dat de relatie voor hem vooral seksueel was. Aangezien hij veel riskeerde, ging het voor hem slechts om een avontuur. Dat hij de naam van de moeder van (A.L.) niet kent, verklaart verzoeker door te stellen dat gehuwde vrouwen de naam van hun echtgenoot gebruiken en dat de moeder bijgevolg "madame (L.)" heet. Verder weet verzoeker dat (A.L.) naar een privéschool ging en waar deze school gelegen is, doch de naam ervan kent hij niet. Omdat de relatie met (A.L.) voor hem slechts een (seksueel) avontuur was, toonde verzoeker niet veel interesse in de eventuele broers en zussen van (A.L.) noch in het werk van haar vader.

Waar de bestreden beslissing stelt dat het vreemd is dat verzoeker niet weet of er klacht tegen hem werd neergelegd, terwijl hij nadien werd bijgestaan door een advocaat, stelt verzoeker dat hij zich schaamde omdat hij niet thuis was op het moment dat zijn echtgenote werd opgepakt en dat hem op het moment van zijn opsluiting niet werd meegedeeld waarvan hij eventueel beschuldigd werd. Verzoeker verklaart verder dat hij wist dat de man die zijn "pleegvader" vergezelde toen hij werd vrijgelaten, een kennis was van zijn "pleegvader" en een hoger geplaatst persoon, doch dat hij niet alle kennissen en connecties van zijn "pleegvader" kent. Bovendien zou zijn "pleegvader" furieus op hem geweest zijn omwille van de problemen die hij zich op de hals had gehaald, waardoor hij amper met verzoeker sprak. Het was alleszins duidelijk dat er een probleem was, waardoor er een advocaat gecontacteerd werd, die verzoeker zou kunnen verdedigen als men hem van eender wat zou beschuldigen.

Verzoeker beschikt over verscheidene documenten die allemaal dezelfde naam vermelden en voorzien zijn van een stempel en een handtekening. Verzoeker ziet niet in op welke andere wijze hij zijn identiteit nog kan aantonen. Het krantenartikel werd hem via DHL door zijn "pleegvader" bezorgd.

Verzoeker benadrukt dat *"men in Guinee alles al gezien heeft betreffende veiligheid. De hogere instanties kunnen iedereen strikken. Men kan invloed uitoefenen waar men wil. Het is het recht van de sterkste dat er heerst."*

2.1.2. In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

Verzoeker wijst er nogmaals op dat in Guinee de wet van de sterkste regeert. De situatie van verzoeker en zijn gezin was goed, maar toch heeft hij zijn land van herkomst verlaten en zijn vrouw en kind achtergelaten. Verzoeker *"zou niets liever willen dan terugkeren indien zijn situatie dat toeliet, doch op heden is een terugkeer voor hem gewoonweg een te groot risico"*.

2.1.3. Verzoeker voegt volgende stukken aan zijn verzoekschrift toe: een uittreksel van zijn geboorteakte (stuk 3), een arbeidscontract (stuk 4), een document *"Groupement des transporteurs professionnels des produits petrolliers"* (stuk 5), een document betreffende de inzet van personeel (stuk 6) en een document van het Nationaal Fonds (stuk 7).

2.1.4. Met een aangetekend schrijven van 13 mei 2013 brengt verzoeker, zonder duiding en zonder inventaris, volgende bijkomende stukken bij: een kopie van een envelop van DHL, een aantal foto's, een brief van verzoekers "pleegvader" waaraan een krantenartikel van 27 september 2012 werd toegevoegd, alsook een aantal documenten met betrekking tot verzoekers professionele activiteiten.

Ter terechtzitting legt verzoeker de originelen neer van de stukken die hij met een aangetekend schrijven van 13 mei 2013 bijbracht, alsook enkele bijkomende stukken, voorzien van een inventaris: een document van het Nationaal Fonds voor Sociale Zekerheid (stuk 7), zijn nationale kiezerskaart (stuk 8), zijn werkkaart (stuk 9), een document betreffende zijn professionele activiteiten (stuk 10), een verduidelijking omtrent de twee adressen van zijn "pleegvader" (stuk 11), een uittreksel uit de geboorteakte van zijn zoon (N.) (stuk 12), een krantenartikel betreffende de gewapende overval op het adres van zijn "pleegvader" (stuk 13), een brief met getuigenis (stuk 14) en foto's met uitleg van verzoeker (stuk 15).

2.2.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.3.1. Aangaande de ontmoeting met de ouders van (A.L.) komt verzoeker niet verder dan het herhalen van reeds eerder afgelegde verklaringen, hetgeen de motieven van de bestreden beslissing niet kan weerleggen. Waar verzoeker stelt dat de ouders van (A.L.) aanvankelijk furieus reageerden, dat er behoorlijk en lang gediscussieerd werd maar dat zij opgelucht waren dat verzoeker zijn bereidheid

toonde zijn verantwoordelijkheid op te nemen, dient te worden opgemerkt dat verzoeker dit niet tijdens het gehoor op het CGVS gemeld heeft. Verzoeker stelde tijdens het gehoor echter enkel dat de ouders er “niet makkelijk” op reageerden (gehoorverslag CGVS, p. 10). Het gaat hier dan ook om een loutere *post factum*-verklaring die de motieven van de bestreden beslissing niet kan weerleggen. In het licht van de reactie van de vader van (A.L.) tegen de persoon van verzoeker nadat (A.L.) overleden zou zijn, is het niet aannemelijk dat de ouders van (A.L.) het nieuws omtrent de zwangerschap van hun dochter zo licht zouden opnemen als verzoeker het voorstelt. Nochtans mag van een asielzoeker worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn asielrelaas, op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft in iedere fase van het onderzoek.

Tevens aangaande de manier waarop hij op de hoogte werd gesteld van het vermeende overlijden van (A.L.), alsook aangaande de omstandigheden van dit overlijden, herhaalt verzoeker slechts zijn eerder afgelegde verklaringen, hetgeen de motieven van de bestreden beslissing niet kan weerleggen. Daar de dood van (A.L.) voor haar vader de aanleiding was om zich tegen de persoon van verzoeker te keren, kan, aangezien hij omwille van de problemen met de vader van (A.L.) vluchtte, verwacht worden dat verzoeker meer informatie omtrent de dood van (A.L.) tracht te bekomen alvorens zijn land van herkomst te verlaten. De loutere bewering dat in Guinee op een andere manier met zwangerschappen zou worden omgegaan dan in België doet hieraan geen afbreuk. Aldus zijn de motieven van de bestreden beslissing pertinent en correct, vinden zijn steun in het administratief dossier en worden zij door de Raad tot de zijne gemaakt.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift stelt dat zijn relatie met (A.L.) louter van seksuele aard zou zijn en dat het voor hem slechts “een avontuur” was daar hij reeds veel risico’s nam omdat hij getrouwd is, merkt de Raad op dat dit niet in overeenstemming te brengen is met zijn reactie op de zwangerschap van (A.L.). Verzoeker stelde immers zelf voor om “zijn verantwoordelijkheid” voor het kind op te nemen, ging met de ouders van (A.L.) praten en bleef, nadat hij op de hoogte was gesteld van de zwangerschap, regelmatig met (A.L.) omgaan (gehoorverslag CGVS, p. 10-11). Bovendien verklaarde verzoeker dat hij zijn echtgenote wilde inlichten omtrent zijn buitenechtelijk kind (gehoorverslag CGVS, p. 11), hetgeen erop wijst dat verzoeker de risico’s van zijn buitenechtelijke relatie niet zo doorslaggevend achtte als hij in zijn verzoekschrift tracht voor te stellen. Daarnaast verklaarde verzoeker dat hij en (A.L.) verliefd werden en dat wanneer zij bij een vriend afspraken, met elkaar gingen praten (gehoorverslag CGVS, p. 8-9), hetgeen erop wijst dat zijn relatie met (A.L.) meer was dan louter van seksuele aard. Verder komt verzoeker niet verder dan het herhalen van reeds afgelegde verklaringen of het weergeven van *post factum*-verklaringen. Zo stelt verzoeker in zijn verzoekschrift dat hij wel wist dat (A.L.) naar een privéschool ging, dat hij er de locatie van kende, maar dat hij niet wist wat de naam ervan was, terwijl verzoeker hierover niets vermeldde tijdens het gehoor (gehoorverslag CGVS, p. 9).

Ook waar de bestreden beslissing stelt dat het niet aannemelijk is dat verzoeker niet weet of er na zijn arrestatie al dan niet klacht tegen hem wordt neergelegd of dat hij niet weet op welke wijze zijn vrijlating door zijn “pleegvader” werd geregeld, komt verzoeker in zijn verzoekschrift niet verder dan het afleggen van *post factum*-verklaringen, die de pertinente motieven van de bestreden beslissing niet kunnen weerleggen.

De documenten die verzoeker aan zijn verzoekschrift toevoegt, kunnen bovenstaande vaststellingen niet weerleggen. Documenten beschikken immers slechts over een ondersteunende bewijswaarde, namelijk in die mate dat zij door geloofwaardige verklaringen worden ondersteund, *quod non in casu*.

De bijkomende stukken die verzoeker met een aangetekend schrijven van 13 mei 2013 toevoegt, kunnen evenmin de bovenstaande vaststellingen wijzigen. De foto’s hebben geen bewijswaarde, aangezien niet kan worden vastgesteld waar en wanneer zij genomen zijn. De brief en bijhorende documenten van verzoekers “pleegvader” hebben een gesolliciteerd karakter. De documenten betreffende verzoekers professionele activiteiten vertonen geen verband met verzoekers aangevoerde vrees voor vervolging. Hetzelfde geldt voor de stukken die verzoeker ter terechtzitting neerlegt. Het document van het Nationaal Fonds voor Sociale Zekerheid (stuk 7), zijn nationale kiezerskaart (stuk 8), zijn werkkaart (stuk 9), de documenten betreffende zijn werk (stuk 10), de verduidelijking omtrent de twee adressen van zijn “pleegvader” (stuk 11) en het uittreksel uit de geboorteakte van zijn zoon (stuk 12) hebben geen verband met verzoekers aangevoerde vrees voor vervolging. Ter terechtzitting, overeenkomstig artikel 14 PR RvV, ondervraagd over het nut van voorgaande stukken, stelt verzoeker

dat zij dienen aan te tonen dat hij niet een louter economische vluchteling is. Het krantenartikel en de getuigenis (stukken 13 en 14) zijn evenmin dienstig: enerzijds wordt verzoeker niet in het krantenartikel vermeld en wordt er op het einde van het artikel melding gemaakt van een aanval op een andere plaats hetgeen doet vermoeden dat het banditisme betreft, anderzijds verklaarde verzoeker, ter terechtzitting ondervraagd overeenkomstig artikel 14 PR RvV, dat de getuigenis van zijn "pleegvader" moet gezien worden als "rechtzetting" van het krantenartikel, hetgeen eens te meer duidt op het gesolliciteerd karakter van de getuigenis. De foto's (stuk 15) hebben geen bewijswaarde, aangezien niet kan worden vastgesteld waar en wanneer zij genomen zijn.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.2. Gelet op de *sub* 2.3.1. vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas, toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Uit de SRB "Guinee – Situatie op het vlak van de veiligheid", door verweerder aan het administratief dossier toegevoegd (stuk 13), blijkt dat Guinee in 2012 werd geconfronteerd met interne spanningen, geïsoleerde en sporadische daden van geweld en andere vergelijkbare daden. Guinee wordt echter niet geconfronteerd met willekeurig geweld. Verzoeker brengt geen stukken bij die de informatie van verweerder kunnen weerleggen. Aldus is er actueel geen sprake van een situatie van willekeurig geweld in Guinee zodat er ten aanzien van verzoeker geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig mei tweeduizend dertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS